

РЕШЕЊЕ

министра војног о установи покретног муницијског парна.

Због познате ратне потребе решено сам, да се установи покретни „муницијски парк“ за целу оперативну војску.

Парк ће се састојати из *триста* људских или коњских кола снабдених са канатама, лотрама или кошом и добро покривених.

Абр. 148

11. Јануара 1878.

у Београду.

Министар војни, духовни

С. ГРУЛИЋ, с. р.

ДОДАТАК

поступку за извршење закона о широј војној обвези.

Члану 2. поступка о узимању коноре запреге и т. д. прописаног 1. Јануара 1878. год. Е број 6., према закону о широј војној обвези од 1. Децембра 1877. год. додаје се на крају ово:

Но за грађане вароши Београда, прима жалбе и исте решава војни Министар.

ЕМ 748.

17. Јануара 1878.

Београд.

Министар војни, духовни

С. ГРУЛИЋ.

УСЛОВИ ПРИМИРЈА

19. Јануара 1878. год. закљученог међу царско-руским војскама и њихових сајузника и царско-отоманским војскама.

Услед понуда (propositions) високе порте и изјављеног пристанка њених пуномоћника њихових превасходства Сервер и Налик-паше, да примају од стране Русије формулације основе (bases) за закључење мира међу ратујућим странама, главно-командујући царско-руске војске најавно је готовост да нареди, да престану војне операције.

За закључење примирја назначени су као пуномоћници од стране Његове Високи главно-командујућег, његово превасходство Ђенерали ађутант, Ђенерал пешадије Попокојнички, шеф штаба активне војске и његов ађутант Ђенерал-мајор из свите Његовог Величанства Цара, Левицки, и од стране пуномоћника високе порте, његово превасходство Ђенерал (général d'état-major) Недиб-паша и бригадни Ђенерал Осман-паша. Ова су се лина, на основу датих им овлашћења, споразумели о следећим условима:

1. Примирје закључује се међу војскама: Русије, Србије и Румуније с једне стране и војске турске с друге стране, за све вреле трајања преговора о миру па до повољног исхода или до прекида истих.

У овој другој алтернативи и пре но што се непријатељства на ново отпочну, свака од ратујућих страна обавезана ће бити (sera tenué) да откаже примирје три дана у напред, с означеном датума и сахата, кад ће се непријатељства моћи изнова предузети (reprisés). Тродневни рок почеће текти од магновења, од кој је једна страна другој саопштила на месту (sur les lieux) добивену вину заповест у овој ствари (à ce sujet).

Царско-руска влада предложиће Црној Гори да престане с војним операцијама и да пристане на условија примирја закљученог међу Русијом и Турском; Висока Порта са своје стране пристаће с војним операцијама против Црне Горе.

2. Примирје имаће извршну силу од магновења кад буду условија приједна и потписана. Војске, једне или друге стране, које би после овог рика повредиле (enfreint) демаркацијону линију, ниже наложеноу, мораће се повући назад и вртнуће илен (butin) задобивен овом приликом.

3. Осим евакуације градова: Видин, Румичук и Силистрију, уговорене у основима мира, царско-отоманске трупе напустиће Белоградчик, Разград и Хаџи-Оглу-Базарчик. У след тога демаркациона линија, која се има одредити, између војска: руске, српске и румунске с једне, царско-турских војника с друге стране, означаје се као што следује:

Демаркациона линија пролазиће преко Балчик и Хаџи-Оглу-Базарчик у правој линији к Разграду, с једном неутралном зоном од 5 километара у напред од ове — демаркационе — линије. Она ће се продужавати од Разграда у правој линији к Ески-Џуме, од Ески-Џуме к Осман-Пазару и Котелу (Казану) које ће посести руска војска, а неутрална зона означаће се у напред на 5 километара одстојања. Даље, демаркациона линија ићи ће дуж реке Медван, Дели-Камчик, Богаздере и преко (par) села Отланин-Кеји и Хаџи-Дере до Мисеври, — неутрална зона, у ширини од 5 километара, следујући обалама тих река до мора и дуж обале (côte) до језера Деркоз. Но свакако руске трупе посетиће на обали Црног мора само Бургаз и Мидију у цели да олакшавају парану војске и предупређују ратно кријумчарење (contrebande de guerre).

Од језера Деркоз, демаркациона линија уравниће се преко Чесмеџика и Карвалија у правој линији пресецајући пут железнички на десној обали Караџу-а, чији ће ток следовати до Мраморског мора. Турске ће трупе евакуисати линију утврђена, а тако исто Деркоз, Херден-Кеји, Вујук-Чекмеде. Њихова ће демаркациона линија полазити на Кучук-Чекмеде у правој линији преко Светог Ђорџа и Ак-Бунара на обалу Црног мора. Међупростор образоваће између руске и турске линије једну неутралну зону, на којој се не ће моћи подизати утврђења, увећавати или поправљати већ постојећа за време трајања примирја. Од Мраморског мора демаркациона линија пролазиће преко земљеџа Галиполског, преко линије од Шаркеји-а до Урша, и даље дуж Егејског мора до Деде-атач и Макири-а, закључно (у compris); даље вододелницом утока реке Марице (закључно с Ардом — у compris l'Arda) и река, које утичу у Егејско море до Џуме. Она ће се продужити једном означеном линијом (une ligne tracée) к Кистендилу, Врањи, Гозевој-Планини, села Миселитра, Планини-Грапашинци, села Ђубче до границе Ново-Назарског Сапцака, те да се помоћу ове границе (par cette frontière) веже са Србијом на тачки знавој Конаоник-планина. Џуму, Кистендиле и Врању посетиће руске или српске трупе, Приштину отоманске трупе. Демаркациона зона пролазиће испрм ових тачака (en face) на одстојању од 5 претгорских тргна завршиће се сретвом једне нарочите комисије турских и

дрнгорских пуномоћника, с партиципацијом (суделовањем) једног руског посланика.

Означење на месту границе демаркационе зоне измеђ царских ратујућих војска, има се извршити без облевања, одмах по потпису условија, сретвом једне опширске комисије обојих војска, имајући за то нужна својства на најближих одреда местима где се трупе одредити имају (tracé). Тако где у близини не би било трупа, демаркациона зона следоваће правцу и биће означена горе поменутих природних границама, које су саопштене обојим војскама, (qui sont portées à la connaissance de deux armées). Демаркациона зона из Џуме преко Врање, до границе сапцака Ново-Назарског одредитиће се на месту сретвом једне комисије пуномоћника царско-турске војске с једне и српске војске с друге стране, а суделовањем једног руског изасланика.

4. Трупе обојих ратујућих страна, које би се у време потписа овог акта налазиле ван означене линије, имају се с места повући натраг, и то најдаље у року од три дана.

5. Напуштајући утврђена места означена у трећем члану, царско-отоманске трупе повући ће се са својим оружјем, муницијом и осталим прибором, а тако исто и с материјалом, који се може одвести, у следећем правцу: Из Видина и Белоградчика теснацем Св. Николе, преко Ак-Паланке, Ниша и Лесковца и преко Врање или Приштине, како им лакше буде да дођу до железнице у Скопље (Ускуб).

Из Румичука, Силистрије, Хаџи Оглу-Базарника и Разграда преко Варне или Шумле како царско-отоманска војна управа наредила буде.

Ратни и други материјал градова, ратни или други државни бродови и све што им припада, моћи ће се или одвести или оставити под надзором руских војних власти, које ће се старати о њиховом одржању до закључења мира, према једном у дубликату састављеном и потписом од обојих страна потврђеном инвентару. Што се хране тиче, која је по својој природи изложена квару, то ће се иста моћи предати или уступити Руској војној управи, на уговорити се имајућај пени.

Приплатно имање остаће неповредиво.

Евакуација градова и утврђених места која су горе поменута, има се извршити најдаље у року од 7 дана, од дана, од како месни командант на то однесе се заповест примно буде.

6. Царско-отоманске трупе и ратни бродови оставиће (напустиће) такође Сулину у року од три дана, ако лед томе на пут не стане. Царско-Руска војна управа наредиће са своје стране, да се из Дунава уклоне све препреке (entraves) и отвориће реку пловадби, задржавајући себи право надзора на исту.

7. У областима (provinces) поседујем руским или сајузничким трупама, у којима би се, у време потписа ових услова, находиле још отоманске административне власти, остаће исте и даље и предузимаће вршење својих дужности (leurs fonctions) ради одржања реда и мира међу живљетвом. Оне ће морати испуњавати, у границама могућности, захтеве руских војних власти.

8. Железничке пруге, које спадају у круг поседујем руском војском, поштошће се као свако друго приватно добро, и експлоатација истих биће слободна на целом њиховом току (tracings). На ову цел отоманска влада оставља друштвима слободу циркуларције њиховог материјала на целој површини (l'étendue) пруге поседујем било турском или руском војском, за саобраћај путника и испана дозвољава се потпуна слобода, изузимајући следећу ограничења.

Забрањује се пренос ратних материјала и трупа кроз демаркацијону линију, у кругу поседујем обојим војскама, експлоатација биће под надзором војне власти обојих страна.

9. Висока Порта дјели ће блокаде пристаништа црнога мора за време трајања примирја и не ће се прогивити слободном уласку бродова у иста.

10. Болесници и рањеници турске војске, који би остали у кругу поседујем руским или српским румунским и црногорским трупама, узће се под заштиту војних власти руских или сајузничких, или биће надгледани отоманским лекарским особљем, ако га у месту има.

Болесници и рањеници неће се сматрати као ратни заробљеници, али ипак неће моћи премештати се у друга места без нарочите дозволе војних старешина руских или сајузничких.

11. Примирје почиње важити од 19/31 јануара у 7 сати у вече. Што се осталих рекова тиче, означени су у самој тексту примирја. За неприште азијско, определење појединости (détails) извршиће пуномоћници одређени од стране главно-командујућег руске азијске војске и од стране отоманске владе.

Почетак примирја на јеропском попришту, саопштиће се телеграфом главно-командујућем руске азијске војске.

Непокојнички с. р.
Левинци с. р.
Нециб с. р.
Осман с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божијој и вољи народа,

КЊАЗ СРПСКИ

На предлог Нашега министарског савета,
Узимајући у обзир:

1. Да је законом од 21. Октобра 1871. год. (збор. XXIV. стр. 41.) наређено, да кметови почињу купити данак за прво (Митровско) полгође од 1. Марта, а за друго (Ђурђевско) од 1. Септембра тако, како ће сав данак за прво полгође најдаље до половине Априла, а за друго најдаље до половине Октобра предати надзорној власти;

2. Да је у данашњим приликама вужно, да се овај државни приход раније почне купити, па да се раније и државној благајни преда;

3. Да је са обзиром на вужност коју оваке прилике собом доносе и у 1876 год. закоподавном одлуком раније купљење данка наређено било;

На основу члана 56. устава,

Наредили смо и наређујемо што ће силу закона имати:

Да се данак за ово прво полгође 1878 год. почне купити од 1. Фебруара ове године, тако, како ће сав најдаље до половине Марта ове године државној благајни предан бити.